

Regeringens proposition till Riksdagen om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen med Ryssland om samarbete och ömsesidigt bistånd i tullfrågor

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner överenskommelsen mellan Republiken Finlands regering och Ryska Federationens regering om samarbete och ömsesidigt bistånd i tullfrågor, vilken undertecknades i Helsingfors den 11 mars 1994. Avsikten med överenskommelsen är att utveckla samarbetet mellan parternas tullmyndigheter för att intensifiera efterlevnaden av tullagarna och åstadkomma bättre

narkotikakontroll och bättre utredning av tullbrott. Överenskommelsen träder i kraft 30 dagar efter det att parterna utväxlat underrättelser om det interna godkännandet.

I propositionen ingår ett förslag till lag om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen som hör till lagstiftningens område. Lagen avses träda i kraft samtidigt som överenskommelsen.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge och ärendets beredning

Friare internationell varuhandel, färre gränsformaliteter och snabbare gränsöverskridning samt växande persontrafik har lett till en ökning av narkotikabrottsligheten och den ekonomiska brottsligheten på det internationella planet. Detta har lett till att samarbetet mellan tullmyndigheterna i olika stater har utvecklats med hjälp av internationella överenskommelser. Genom överenskommelserna strävar man efter att intensifiera riktig tillämpning av tullbestämmelserna om internationell handel samt efter att förhindra och utreda handlingar som strider mot tullagarna.

Finland har ingått en multilateral överenskommelse om tullsamarbete med de nordiska länderna (FördrS 43—44/82) och bilaterala överenskommelser med Polen (FördrS 33/73), Tyskland (FördrS 57—58/76), Nederländerna (FördrS 30—31/85), Amerikas Förenta Stater (FördrS 29—30/89), Frankrike (FördrS 57—58/89), Italien (FördrS 8—9/90), Storbritannien och Nordirland (FördrS 74—75/91) samt Estland (SopS 42—43/94).

Dessutom har Finland undertecknat överenskommelser om tullsamarbete med Litauen i februari 1994 och med Lettland i april 1994. Regeringens proposition om överenskommelsen med Litauen har avgivits till riksdagen i maj i år och regeringens proposition om överenskommelsen med Lettland avges till riksdagen samtidigt som denna proposition.

Finland och Ryssland har i juli 1992 kommit överens om att den år 1975 ingångna överenskommelsen mellan Finland och Sovjetunionen om samarbete i tullfrågor (FördrS 40/76) är i kraft fortsättningsvis. Ländernas tullstyrelser har ansett det nödvändigt att ingå en ny bilateral överenskommelse om tullsamarbete som överensstämmer med de nyaste motsvarande bilaterala överenskommelserna om tullsamarbete och överensstämmer med nuvarande internationell praxis.

Under de senaste åren har person- och godstrafiken mellan Finland och Ryssland ökat kontinuerligt. Tidigare baserades handeln mellan länderna på centrala handelsavtal och protokoll om varuutbyte, vilka upprättades mellan Finlands regering och Sovjetunionens

regering. I dag är det möjligt att bedriva handel direkt mellan företagen. Detta har lett till att antalet enskilda affärstransaktioner ökat, vilket också medfört ett ökat behov av utredningsarbete i form av handräckning i utlandet, för att säkerställa riktigheten hos handelsstatistik och skatteuppbörd mellan länderna.

Överenskommelsen motsvarar i huvudsak andra överenskommelser om tullsamarbete som Finland har ingått. I överenskommelserna ingår bestämmelser om samarbete vid tullkontroll och förhindrande av tullbrott samt bestämmelser om utbyte av upplysningar och handräckning (rättshjälp) vid utredningen av tullbrott.

I överenskommelsen ingår också bestämmelser om kontrollerade leveranser av narkotika på samma sätt som i den redan gällande överenskommelsen mellan Finland och Estland och i de undertecknade överenskommelserna mellan Finland och Lettland samt Finland och Litauen. Denna metod som baserar sig på Förenta Nationernas narkotika konvention från år 1988 bidrar för sin del till effektivare avslöjande av personer som är inblandade i olaglig hantering.

Ytterligare har det faktum att våra länder gränsar direkt till varandra iakttagits i överenskommelsen. I överenskommelsen ingår en artikel om förenkling av tullformaliteter samt särskilda bestämmelser om utbyte av upplysningar för att förhindra illegal trafik med smugglingskänsliga varor. Överenskommelsen gör samarbetet mellan lokala tullmyndigheter möjligt i den omfattning ländernas centraltullförvaltningar särskilt överenskommer inom ramen för överenskommelsen. I överenskommelsen ingår däremot inte bestämmelser om uppbörden av tullar eller avgifter eller om erkännande av verkställbarheten.

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag i utrikesministeriet och tullstyrelsen.

2. Överenskommelsens förhållande till vissa nationella lagstadganden

Lagen om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden (4/94) innehåller bestämmelser som delvis sammanfaller med överenskommelsen. Enligt överenskommelsen lämnar parterna, genom tullmyndigheterna, varandra bistånd bl.a. för att förhindra och utreda över-

trädelser av deras tullagar. I nämnda lag ingår även särskilda bestämmelser om de fall där Finland lämnar rättshjälp. Tillämpningen av lagen förutsätter inte ömsesidighet, och den tillämpas på fall som gäller rättshjälp i samband med behandlingen av ett enskilt, konkret straffrättsligt ärende. Utbyte av upplysningar som gäller t.ex. bekämpning av tullbrott och tullkontroll och som inte anknyter till behandlingen av ett enskilt straffrättsligt ärende, omfattas sålunda inte av lagen, och inte heller delgivningar som gäller ett enskilt sådant ärende eller beredningen av ett tullbrott där information inte lämnas på begäran av en främmande stat. Det bör också noteras att man endast genom överenskommelsen kan påverka den handräckning som lämnas till de finska tullmyndigheterna.

Förfarandet vid handräckning enligt överenskommelsen om tullsamarbete och kvaliteten och omfattningen av den information som lämnas till utlandet bestäms i första hand i själva överenskommelsen. Om informationen omfattas av lagen om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden, kan handräckning lämnas i enlighet med den lagen och kanske i större utsträckning än vad överenskommelsen förutsätter. Enligt överenskommelsen lämnas handräckning i enlighet med stadganden och bestämmelser hos den anmodade staten, vilket betyder att vid handräckning från Finland till Ryssland iakttas procedurstadgandena i finsk lagstiftning till de delar det inte finns uttryckliga bestämmelser i överenskommelsen.

Ett centralt stadgande i Finlands överenskommelser om tullsamarbete gäller lämnandet av olika slags upplysningar till utlandet. Finland har tillträtt Europarådets konvention om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter (FördrS 35—36/92). I den nationella lagstiftningen regleras lämnandet av personuppgifter av personregisterlagen, som beaktar konventionens krav. Enligt lagen är det möjligt att ge ut personuppgifter i form av massutlämnande eller känsliga stickprov endast till länder vars lagstiftning motsvarar stadgandena i personregisterlagen.

Den information som med stöd av överenskommelsen om tullsamarbete skall lämnas från Finland till utlandet omfattar även personuppgifter, som kan vara av känslig natur, men med stöd av överenskommelsen överlämnas uppgifterna dock inte i form av massutlämnande eller

känsliga stickprov, utan endast i samband med enskilda fall.

3. Överenskommelsens förhållande till avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och till tullsamarbetet inom Europeiska unionens gemenskapslagstiftning

I protokoll 11 till avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet har överenskommelse träffats om ömsesidigt bistånd i tullfrågor. Detta hindrar emellertid inte parterna att ingå bilaterala överenskommelser om tullsamarbete med tredje länder. I protokollet förutsätts det inte heller att informationen, som erhållits med stöd av sådana bilaterala överenskommelser, skall överlämnas till parterna i EES-avtalet.

Inom Europeiska unionen hör bestämmelserna om tullsamarbete till gemenskapslagstiftningen. Gemenskapslagstiftningen har sina egna bestämmelser om tullsamarbete. Kommissionen saknar behörighet i straffrättsliga ärenden, varför medlemsstaterna har ingått en konvention år 1967 om ömsesidigt bistånd mellan tullförvaltningarna (Convention between the EEC Member States on the Provision of Mutual Assistance by Customs Administrations). Övrigt tulladministrativt samarbete i EU-länderna regleras av rådets förordning (EEG) nr 1468/81 om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter samt om samarbetet mellan dessa myndigheter och kommissionen i syfte att säkerställa

en riktig tillämpning av lagstiftningen om tull- och jordbruksfrågor. Den förordningen skall ersättas av en ny förordning som stärker kommissionens ställning.

Varje medlemsstat i unionen kan ingå bilaterala samarbetsöverenskommelser om tullkontroll och brottsutredning. Överenskommelserna får dock inte strida mot gällande bestämmelser. Det bör också beaktas att den information som erhålls med stöd av dessa överenskommelser, på vissa villkor skall överlämnas till de andra medlemsländerna i unionen, med undantag av information som erhållits i samband med straffrättsliga ärenden. Ett EU-medlemskap skulle sålunda inte hindra Finland att också i framtiden ingå bilaterala överenskommelser om tullsamarbete. I samband med medlemsförhandlingarna har kommissionen konstaterat att de bilaterala överenskommelser om tullsamarbete som Finland ingått med unionens medlemsstater och tredje länder kommer att förbli i kraft om Finland ansluter sig som medlem av EU. Ett eventuellt finskt EU-medlemskap kommer med tanke på tullövervaknings effekt att accentuera betydelsen av de tullöverenskommelser som ingås med Ryssland och de baltiska länderna, eftersom gränserna mellan våra länder blir unionens yttre gräns.

4. Propositionens ekonomiska och organisatoriska verkningar

Överenskommelsen har inga direkta ekonomiska eller organisatoriska verkningar.

DETALJMOTIVERING

1. Överenskommelsens innehåll

Artikel 1 innehåller de viktigaste definitionerna med tanke på tillämpningen av överenskommelsen. Begreppet tullagarna har fått en vid definition som i praktiken täcker alla föreskrifter som gäller tullväsendet.

I *artikel 2*, stycke 1, definieras överenskommelsens tillämpningsområde. Parternas tullmyndigheter lämnar varandra ömsesidigt bi-

stånd i syfte att underlätta och försnabba varors rörlighet, säkerställa att tullagarna vederbörligen efterlevs samt för att förhindra, utreda och beivra överträdelser av tullagarna. Bistånd lämnas också vid delgivning av handlingar. Överenskommelsen avser inte indrivning av tullar, skatter och andra avgifter på begäran av den andra parten.

Enligt stycke 2 i artikeln lämnas i överenskommelsen avsedd handräckning i enlighet

med den anmodade statens stadganden och bestämmelser. Detta betyder att handräckning för övervakning, förhindrande av brott och förundersökning lämnas i den utsträckning och på det sätt som överenskommelsen avser, men till de delar det inte finns närmare bestämmelser i överenskommelsen, skall stadganden och bestämmelser i andra nationella lagar beaktas. Till den del handräckningen omfattas av lagen om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden kan handräckning alltid lämnas i den utsträckning denna lag fastställer.

Artikel 3 innehåller bestämmelser om förenkling av tullformalitetserna. Tullmyndigheterna förenhetligar öppethållningstider och funktioner vid tullkontoren vid den gemensamma gränsen, samt erkänner i regel den andra tullmyndighetens tullsgill. Varor och transportmedel i transittrafik underkastas i regel endast flyktig kontroll om inte särskilda orsaker motiverar grundligare kontroll. Tullmyndigheterna kan också genom gemensamma arrangemang godkänna existerande formulär för tuldokument på finska eller ryska.

Enligt *artikel 4* gäller förpliktelsen att utbyta upplysningar i synnerhet nya medel och metoder som används vid brott mot tullagarna. Tullmyndigheterna lämnar också varandra uppgifter om sina tullagar, inbegripet samtliga viktiga ändringar av dem, och om tekniska medel för kontroll och metoderna för deras användning.

I *artikel 5* åläggs tullmyndigheterna att självmant eller på begäran av den andra parten övervaka sådana personer, varor, transportmedel och platser som är kända för eller misstänkta för att stå i samband med överträdelser av tullagarna.

Artikel 6 gäller metoden för kontrollerade leveranser av narkotika och psykotropa ämnen, vilken baserar sig på Förenta Nationernas konvention mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen, som ingicks i Wien år 1988 (FördrS 44/94).

De finska och de ryska tullmyndigheterna kan inom ramen för sina nationella rättssystem och genom gemensamma överenskommelser och arrangemang, på internationell nivå tillämpa metoden med kontrollerade leveranser i syfte att identifiera personer som är inblandade i handeln med narkotika och psykotropa ämnen. Illegala leveranser, beträffande vilka man från fall till fall kommit överens om kontrollerad leverans, kan vid införsel stoppas

vid gränsen och tillåtas fortsätta antingen orörda eller efter det att innehålllet avlägsnats eller ersatts, helt eller delvis.

Enligt *artikel 7* överlämnar tullmyndigheterna utan dröjsmål till varandra, antingen självmant eller på begäran, alla de uppgifter som är eller ser ut att vara brott mot tullagar som gäller på endera partens territorium och som gäller rörligheten av bl.a. vapen, ammunition, sprängämnen, konst- och antikföremål, giftiga varor och miljöfarliga ämnen, känsliga och strategiska varor under restriktionerna, samt av varor som misstänks vara föremål för betydande illegal trafik riktad mot den andra partens territorium.

I *artikel 8* regleras det ömsesidiga utbytet av upplysningar mellan parterna. Parternas tullmyndigheter skall antingen självmant eller på begäran lämna varandra upplysningar som underlättar uppbörden av tullar och övriga avgifter, fastställandet av tullvärde och tariffposition samt tillämpningen av förbud och restriktioner eller ursprungsregler som omfattas av andra, t.ex. frihandelsarrangemang.

Enligt *artikel 9* utbyter tullmyndigheterna också upplysningar som behövs för att säkerställa lagligheten hos export och import av gods.

Enligt *artikel 10* gäller skyldigheten att utbyta upplysningar alla upplysningar om överträdelser av tullagarna och i synnerhet upplysningar om sådana personer, varor, transportmedel, medel och metoder som är kända för eller misstänkta för att stå i samband med överträdelser av tullagarna. Upplysningarna kan också lämnas självmant.

Enligt *artikel 11* kan upplysningar om överträdelser av tullagarna lämnas med hjälp av rapporter, bevisprotokoll eller bestyrkta kopior av handlingar.

Enligt *artikel 12* kan de handlingar som avses i överenskommelsen ersättas med datoriserad information. Utnyttjandet av informationen regleras härvid av samma bestämmelser som informationen i form av handlingar.

Enligt *artikel 13* får handlingar i original efterfrågas endast om bestyrkta kopior inte är till fyllest. Översända handlingar skall återlämnas så snart som möjligt.

Enligt *artikel 14* är en parts tullmyndighet på begäran av den andra partens tullmyndighet skyldig att inleda utredningar av överträdelser av tullagarna och att meddela resultatet av dessa utredningar till den anmodande myndig-

heten. Den tullmyndighet som utför i denna artikel avsedda åtgärder kan samtycka till tjänstemän från den andra partens tullverk är närvarande då arbetet utförs. Dessa tulltjänstemän som är närvarande vid utredningarna får dock inte delta i åtgärderna. Utredningarna skall följa förfarandet enligt den anmodade partens lagstiftning.

Enligt *artikel 15* skall tjänstemän från en parts tullmyndighet alltid kunna styrka sin tjänsteställning när de är närvarande på den andra partens territorium. Tjänstemännen bemöts på samma sätt som myndigheterna i värlandet, men de får inte använda uniform eller bära vapen. Med bestämmelsen betonas partens suveränitet.

Enligt *artikel 16* kan en vederbörligen bemyndigad tjänsteman vid en parts tullverk på begäran fungera som vittne eller sakkunnig i tullfrågor i rättegångar som anhängiggjorts i den andra fördragsslutande staten eller i ett ärende som anhängiggjorts genom administrativt förfarande. En tjänsteman har dock rätt att vägra vittna eller avge utlåtande, om han har rättighet eller skyldighet därtill enligt lagstiftningen i sin egen stat eller hos den anmodande parten. Ett stadgande av motsvarande typ ingår i artikel 12 i protokoll 11 till EES-avtalet.

Enligt *artikel 17* får upplysningar och handlingar som erhållits med stöd av överenskommelsen användas uteslutande för överenskommelsens syften. Bestämmelsen tillämpas dock inte på upplysningar som gäller brott med anknytning till narkotika eller psykotropa ämnen. Sådana upplysningar får lämnas till andra myndigheter som är direkt med i bekämpandet av illegal narkotikahandel. I Finland är dessa myndigheter i synnerhet polis- och gränsbevakningsmyndigheterna, vilka tillsammans med tullverket, i egenskap av myndigheter för polis-, tull- och gränsbevakningsarbete (s.k. PTG), i samarbete eller för varandras räkning fullgör bl.a. bevakningsuppgifter.

I den mottagande staten gäller för alla upplysningar och handlingar som erhållits med stöd av överenskommelsen, det sekretesskydd som den nationella lagstiftningen i denna stat ger upplysningar och handlingar av samma slag.

Enligt *artikel 18* kan upplysningar och handlingar som erhållits med stöd av överenskommelsen användas som bevisning i rapporter och vittnesmål samt vid rättegångsförfarande enligt

den nationella lagstiftningen hos den part som mottagit dem.

Artikel 19 innehåller undantag från skyldigheten att lämna bistånd. En part kan vägra att lämna bistånd eller lämna bistånd endast på vissa villkor, om lämnandet av bistånd kunde äventyra statens suveränitet, säkerhet, den allmänna ordningen eller andra väsentliga intressen. Om en part begär sådant bistånd som den själv inte skulle kunna lämna, skall detta påpekas i framställningen. Att tillmötesgå en dylik begäran om bistånd är härvid beroende av den anmodade tullmyndighetens prövning.

I *artikel 20* regleras delgivningen av förvaltningsmyndigheternas åtgärder och beslut till berörda parter. Delgivningarna utförs i enlighet med den anmodade partens lagstiftning, men förfarandet kan dock iaktta en särskild anmodad form, om detta inte kan anses strida mot den anmodade partens lagstiftning.

I *artikel 21* föreskrivs om framställningarnas form och innehåll. Framställningarna skall göras skriftligen. Muntliga framställningar kan godtas i brådskande fall, men de skall genast bekräftas skriftligen. Framställningarna görs på något av den anmodade partens språk, på engelska eller på något annat språk som den anmodade tullmyndigheten godkänner.

Enligt *artikel 22* svarar parterna själva för de kostnader som de föranleds av verkställigheten av överenskommelsen, med undantag av de i artikel 16 avsedda kostnaderna för sakkunniga och vittnen.

Enligt *artikel 23* sker sådant utbyte av upplysningar som avses i överenskommelsen direkt mellan parternas tullmyndigheter. Enligt artikel 1 i överenskommelsen avses med tullmyndighet i Finland tullstyrelsen och i Ryssland det Ryska Federationens statliga tullkommitté. Handräckning kan emellertid inte alltid lämnas tillräckligt snabbt genom de centrala förvaltningarna. På grund av den geografiska närheten och de goda trafikförbindelserna mellan Finland och Ryssland har det stadgats i artikel att parternas tullmyndigheter, på ett sätt som särskilt avtalas, kan befullmäktiga också sina lokala myndigheter att stå i direkt kontakt sinsemellan i frågor som omnämns i överenskommelsen.

I *artikel 24* regleras territoriell tillämpning.

Artikel 25 innehåller bestämmelserna om ikraftträdande och uppsägning av överenskommelsen. Överenskommelsen träder i kraft den trettionde dagen efter det att parterna har

utväxlat underrättelser om internt godkännande av den. Uppsägningstiden är sex månader. När överenskommelsen träder i kraft, upphör den år 1975 ingångna överenskommelsen mellan Finland och Sovjetunionen om tullsamarbete i tullfrågor (FördrS 40/76) att gälla.

2. Ikraftträdande

Överenskommelsen träder i kraft 30 dagar efter det att parterna meddelat varandra att de konstitutionella kraven har uppfyllts. Den föreslagna lagen avses träda i kraft samtidigt som överenskommelsen. Såväl överenskommelsen som lagen föreslås träda i kraft så snart som möjligt.

3. Behovet av riksdagens samtycke

Finska myndigheter kan på begäran av en främmande stats myndighet överlämna upplysningar och handlingar i enlighet med lagen om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden (4/94) för behandlingen av ett enskilt sådant

ärende. Detta gäller även sekretessbelagda upplysningar och handlingar. Enligt bestämmelserna om utbyte av information i artiklarna 8 till 13 i överenskommelsen kan behöriga myndigheter lämna upplysningar och handlingar självmant samt också annars än i samband med ett enskilt straffrättsligt ärende. Till de delar det går att överlämna sekretessbelagda handlingar med stöd av dessa bestämmelser, i andra fall än de som avses i den nämnda lagen, hör bestämmelserna till området för lagstiftningen.

Med stöd av vad som anförts ovan och i enlighet med 33 § regeringsformen föreslås

att Riksdagens godkänner de bestämmelser som kräver Riksdagens samtycke i den i Helsingfors den 11 mars 1994 ingångna överenskommelsen med Ryssland om samarbete och ömsesidigt bistånd i tullfrågor.

Eftersom överenskommelsen innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen, föreläggs Riksdagen samtidigt följande lagförslag:

Lag

om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen med Ryssland om samarbete och ömsesidigt bistånd i tullfrågor

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

1 §

Bestämmelserna i den i Helsingfors den 11 mars 1994 ingångna överenskommelsen mellan Finland och Ryssland om samarbete och ömsesidigt bistånd i tullfrågor är, för så vitt de hör till området för lagstiftningen, i kraft så som därom har avtalats.

2 §

Närmare stadganden om verkställigheten av denna lag utfärdas vid behov genom förordning.

3 §

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som fastställs genom förordning.

Helsingfors den 25 augusti 1994

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Utrikesminister *Heikki Haavisto*

(Översättning)

ÖVERENSKOMMELSE

mellan Republiken Finlands regering och Ryska Federationens regering om samarbete och ömsesidigt bistånd i tullfrågor

Republiken Finlands regering och Ryska Federationens regering (i det följande "parterna"),

som beaktar att brott mot tullagarna skadar respektive länders ekonomiska, fiskala och samhällseliga intressen samt legala handelsintressen,

som beaktar att den illegala handeln med narkotika och psykotropa ämnen utgör en fara för den allmänna hälsan och samhället,

som beaktar vikten av att säkerställa ett felfritt fastställande av tullar, skatter och andra avgifter som uppbärs i samband med import eller export och en korrekt tillämpning av föreskrifter om förbud, restriktioner och kontroll,

som är övertygade om att bemödandena att förhindra brott mot tullagarna och säkerställa felfri uppbörd av tullar och skatter i samband med import eller export kan bli effektivare genom samarbete mellan deras tullmyndigheter,

som uppmärksammar Tullsamarbetsrådets rekommendation den 5 december 1953 om ömsesidigt administrativt bistånd, och

som också uppmärksammar bestämmelserna i Förenta Nationernas allmänna narkotikakonvention från år 1961 och 1971 års konventionen om psykotropiska ämnen samt i Förenta Nationernas konvention mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen från år 1988,

har kommit överens om följande:

Definitioner

Artikel 1

I denna överenskommelse avses med

1. "tullagar" de stadganden eller bestämmel-

ser om import, export och transitering av varor och betalningsmedel där efterlevnaden kontrolleras av tullmyndigheterna, vare sig det gäller tullar, skatter eller andra avgifter eller förbud, restriktioner eller kontroll.

2. "brott" varje handling eller försök till handling som strider mot tullagarna.

3. "tullmyndighet" i Republiken Finland tullstyrelsen och i Ryska Federationen Ryska Federationens statliga tullkommitté (Gosudarstvennyj Tamozjennyj Komitet Rossiskoj Federatsii).

Avtalets tillämpningsområde

Artikel 2

1. Parterna fungerar i samråd och lämnar varandra ömsesidigt bistånd genom sina tullmyndigheter och i enlighet med bestämmelserna i denna överenskommelse, även direkt vid den finsk-ryska gränsen,

a) i syfte att underlätta och försnabba varors rörlighet,

b) i syfte att säkerställa att tullagarna vederbörligen efterlevs,

c) i syfte att förhindra, utreda och beivra brott mot tullagarna.

2. Ömsesidigt bistånd enligt denna överenskommelse skall lämnas i enlighet med gällande lagstiftning på den anmodade partens territorium och inom ramen för den anmodade tullmyndighetens befogenheter och resurser. Vid behov kan en tullmyndighet ombesörja att biståndet sker genom någon annan behörig myndighet i enlighet med gällande lagstiftning på den anmodade partens territorium.

3. Denna överenskommelse avser inte bi-

stånd vid indrivning av tullar, skatter och andra avgifter.

4. Denna överenskommelse utgör inget hinder för parterna att lämna ömsesidigt bistånd i brottmål till följd av andra internationella överenskommelser eller arrangemang eller i enlighet med deras lagstiftning.

Förenkling av tullformaliteter

Artikel 3

1. Tullmyndigheterna genomför, i enlighet med vad de avtalat sinsemellan, de åtgärder som behövs för att förenkla tullförfarandet i syfte att underlätta och försnabba rörligheten av varor mellan de två staterna.

2. Varors och transportmedels rörlighet över den finsk-ryska gränsen sker via kontrollstationer som upprättats genom överenskommelse mellan parterna.

3. Tullmyndigheterna förenhetligar öppethållningstider och funktioner, samt i mån av möjlighet kapaciteten, i respektive tullanstalter vid den gemensamma gränsen med beaktande av gällande överenskommelser om internationella transporter.

4. Vardera tullmyndigheten erkänner i regel den andra tullmyndighetens tullsiggill. Tullmyndigheterna kan emellertid lösgöra de ursprungliga tullsiggillen och ersätta dem eller komplettera dem med sina egna sigill, om detta anses nödvändigt för tullkontrollen.

5. Varor och transportmedel i transittrafik underkastas i regel endast flyktig kontroll, om inte den allmänna ordningen och säkerheten, den allmänna moralen, den allmänna hälsan eller miljövården motiverar en grundlig eller partiell kontroll eller om detta behövs för exportkontroll av känsliga och strategiska varor, för att skydda kulturarvet och immateriell egendom eller av andra betydande orsaker.

6. Tullmyndigheterna kan genom gemensamma arrangemang ta i bruk formulär för tuldokument på finska eller ryska.

Former för samarbete och ömsesidigt bistånd

Artikel 4

1. Tullmyndigheterna överlämnar till varandra, antingen självmant eller på begäran, samtliga uppgifter som behövs i enlighet med artiklarna 7, 8, 9, 10, 11 och 12 i denna överenskommelse.

2. Tullmyndigheterna

a) utbyter uppgifter om sin verksamhet och sina erfarenheter, i synnerhet uppgifter om nya medel och metoder som används vid brott mot tullagarna,

b) lämnar varandra uppgifter om sina tullagar — inbegripet samtliga viktiga ändringar av dem — och om tekniska medel för kontroll och metoderna för dessas användning samt diskuterar andra frågor som är av intresse för båda parterna.

Övervakning av personer, varor och transportmedel

Artikel 5

1. En parts tullmyndighet övervakar, antingen självmant eller på begäran av den andra partens tullmyndighet, särskilt

a) sådana personers rörlighet som är kända för eller misstänkta för att överträda tullagar som gäller på den andra partens territorium, och i synnerhet dessa personers inresa i och utresa från partens territorium,

b) sådana varors och betalningsmedels rörelser som hos den andra partens tullmyndighet är kända för eller misstänkta för betydande illegal trafik till eller från partens territorium,

c) transportmedel som är kända för eller misstänka för att komma till användning vid brott mot tullagar som gäller på den andra partens territorium,

d) platser som används för uppbevaring av varor som kan bli föremål för betydande illegal handel riktad till den andra partens territorium.

Kontrollerade leveranser

Artikel 6

1. Om det är förenligt med de grundläggande principerna i parternas nationella rättssystem, kan tullmyndigheterna genom ömsesidig överenskommelse och arrangemang tillämpa metoden med kontrollerade leveranser av narkotika och psykotropa ämnen på internationell nivå för identifiering av personer som är inblandade i illegal handel med dessa ämnen.

2. Olagliga sändningar som omfattas av en överenskommelse om kontrollerad leverans får, med de två tullmyndigheternas samtycke, fångas upp och tillåtas fortsätta antingen så att

narkotikan eller de psykotropa ämnena lämnas orörda eller så att dessa ämnen avlägsnas eller ersätts, helt eller delvis.

3. Beslut om kontrollerade leveranser fattas från fall till fall och, om det behövs, kan i dem beaktas ekonomiska arrangemang och överenskommelser som ingåtts mellan de två tullmyndigheterna.

Åtgärder för förhindrande av illegal varutrafik

Artikel 7

Utan dröjsmål överlämnar tullmyndigheterna till varandra, antingen självmant eller på begäran, alla de uppgifter i ett ärende som är eller ser ut att vara brott mot tullagar som gäller på endera partens territorium och som gäller

a) rörligheten av vapen, ammunition, sprängämnen och explosiva anordningar,

b) rörligheten av konst- och antikföremål som har ett betydande historiskt, kulturellt eller arkeologiskt värde för endera parten,

c) rörligheten av giftiga varor samt miljö- eller hälsofarliga ämnen,

d) rörligheten av känsliga och strategiska varor som inte omfattas av restriktionerna enligt tulltariffen, i enlighet med gällande listor på parternas territorier, vilka listor tullmyndigheterna utbyter, och/eller i enlighet med de åtaganden om icke-spridning som de båda parterna har förbundit sig till,

e) rörligheten av andra varor som på sannolika grunder misstänks vara föremål för betydande illegal trafik riktad mot den andra partens territorium.

Utbyte av upplysningar

Artikel 8

Tullmyndigheterna lämnar varandra, antingen självmant eller på begäran, alla upplysningar som kan bidra till att säkerställa

a) felfri uppbörd av tullar, skatter och andra av tullmyndigheter uppburna avgifter och i synnerhet upplysningar som kan vara till hjälp vid fastställandet av tullvärde och tariffposition för varorna,

b) relevant tillämpning av bestämmelserna om förbud och restriktioner i fråga om import, export och transitering eller av bestämmelser om befrielse från tullar, skatter och andra avgifter,

c) relevant tillämpning av nationella ur-

sprungsregler som inte omfattas av andra arrangemang som den ena eller bägge parterna ingått.

2. Om den anmodade myndigheten inte har de efterfrågade upplysningarna, inhämtar den dessa i enlighet med gällande lagstiftning hos den anmodade parten.

Artikel 9

Vardera tullmyndigheten lämnar på begäran följande upplysningar till den andra tullmyndigheten:

a) har varor som importerats till den anmodande partens territorium exporterats lagligt från den andra partens territorium,

b) har varor som exporterats från den anmodande partens territorium importerats lagligt till den andra partens territorium, och vilket tullförfarande har de eventuellt utsatts för.

Artikel 10

Vardera tullmyndigheten lämnar, antingen självmant eller på begäran, till den andra tullmyndigheten alla upplysningar som kan vara till nytta för denna part vid beivrande av brott mot tullagar som gäller på den senare partens territorium, och i synnerhet upplysningar om

a) fysiska eller juridiska personer som är kända för eller misstänkta för brott mot tullagar som gäller på den andra partens territorium,

b) varor som är kända för eller misstänkta för att vara föremål för omfattande illegal trafik,

c) transportmedel som är kända för eller misstänkta för att användas vid brott mot tullagar som gäller på den andra partens territorium,

d) nya medel och metoder som används vid brott mot tullagarna.

Artikel 11

Vardera tullmyndigheten lämnar, antingen självmant eller på begäran, till den andra tullmyndigheten rapporter, protokollfört bevismaterial eller bestyrkta kopior av handlingar med alla tillgängliga upplysningar om fullgjorda eller planerade transaktioner som är eller synes vara brott mot tullagar som gäller på den partens territorium.

Artikel 12

De handlingar som avses i denna överens-

kommelse kan ersättas av datoriserad information i någon form, med samma syfte. Samtidigt bör alla uppgifter som behövs för tolkning eller användning av materialet tillhandahållas.

Artikel 13

1. Akter och handlingar i original efterfrågas endast då bestyrkta kopior inte är till fyllest.

2. Akter och handlingar i original som har erhållits av den andra tullmyndigheten återlämnas så snart som möjligt.

Undersökningar

Artikel 14

1. På begäran av den ena tullmyndigheten inleder den andra tullmyndigheten alla officiella utredningar av handlingar som strider eller förefaller strida mot tullagar som gäller på den anmodande partens territorium. Den meddelar undersökningsresultaten till den anmodande myndigheten.

2. Dessa utredningar utförs i enlighet med gällande stadganden och bestämmelser på den anmodade partens territorium. Den anmodade tullmyndigheten agerar på samma sätt som den skulle agera självmant.

3. Tjänstemän från den ena partens tullmyndighet kan i särskilda fall och med samtycke av den andra partens tullmyndighet vara närvarande på den senare partens territorium vid undersökning av brott mot tullagar som gäller på den anmodande partens territorium.

Arrangemang för besök i tjänsteärenden

Artikel 15

När tjänstemän från en parts tullmyndighet är närvarande på den andra partens territorium i enlighet med bestämmelserna i denna överenskommelse, skall de alltid kunna styrka sin tjänsteställning. De får inte använda uniform eller bära vapen.

Sakkunnika och vittnen

Artikel 16

1. Om en parts domstolar eller förvaltningsmyndigheter vid behandlingen av brott mot tullagarna så begär, kan den andra partens tullverk bemyndiga sina tjänstemän att inställa sig som sakkunniga eller vittnen inför dessa

domstolar eller dessa myndigheter. Dessa tjänstemän vittnar om omständigheter som de konstaterat under sin tjänsteutövning. I framställningen om inställelse skall klart anges i vilket ärende och i vilken egenskap tjänstemannen kommer att höras.

2. En tjänsteman som kallats som vittne eller sakkunnig har rätt att vägra vittna eller avge utlåtande, om han har rättighet eller skyldighet därtill enligt lagstiftningen i sin egen stat eller hos den anmodande parten.

Bruk av upplysningar och handlingar

Artikel 17

1. Upplysningar, meddelanden och handlingar som erhållits enligt denna överenskommelse används endast för denna överenskommelses syften. De varken överlämnas eller används för några andra ändamål, om inte den tullmyndighet som lämnat uppgifterna uttryckligen samtycker till att de överlämnas.

2. Bestämmelserna i stycke 1 i denna artikel tillämpas inte på uppgifter som gäller brott i samband med narkotika och psykotropa ämnen. Sådana uppgifter får lämnas till andra myndigheter med direkt anknytning till bekämpandet av illegal narkotikahandel.

3. Framställningar, upplysningar, sakkunnigutlåtanden och andra meddelanden som endera partens tullmyndighet har erhållit i någon form i enlighet med denna överenskommelse får av den mottagande parten det sekretesskydd som tillämpas på motsvarande handlingar och upplysningar enligt denna parts nationella lagstiftning. Den mottagande tullmyndigheten garanterar uppgifternas sekretess, om den andra tullmyndigheten har begärt detta.

Artikel 18

1. Tullmyndigheterna får, i enlighet med denna överenskommelses syften och inom ramen för överenskommelsen, använda upplysningar och handlingar som erhållits i enlighet med denna överenskommelse, som protokollförd bevisning i sitt bevismaterial, sina rapporter och vittnesutsagor samt vid rättegångar eller administrativt förfarande.

2. Användningen av sådana upplysningar och handlingar som bevisning inför domstol och den vikt som skall fästas vid dem avgörs av den nationella lagstiftningen.

Undantag från skyldigheten att lämna bistånd

Artikel 19

1. Om den anmodade partens tullmyndighet anser att efterkommandet av en begäran om bistånd kunde skada den partens suveränitet, säkerhet, allmänna ordning (ordre public) eller andra väsentliga intressen eller innebära en kränkning av den partens industri-, affärs- eller yrkeshemligheter, kan denna, helt eller delvis, vägra lämna bistånd som begärts enligt denna överenskommelse eller lämna bistånd endast om vissa villkor eller förutsättningar uppfylls.

2. Om en begäran om bistånd inte efterkoms, skall den anmodande tullmyndigheten utan dröjsmål skriftligen underrättas om beslutet och skälen till detta.

3. Om en tullmyndighet begär bistånd som den inte själv skulle kunna lämna, framhåller den detta i sin begäran. Att tillmötesgå en sådan begäran om bistånd är härvid beroende av den anmodade tullmyndighetens prövning.

Delgivning

Artikel 20

1. På begäran av en parts tullmyndighet delger den andra partens tullmyndighet berörda fysiska och juridiska personer, som är bosatta eller etablerade på dess territorium, handlingar avseende sådana beslut och åtgärder av administrativa myndigheter som gäller tillämpningen av tullagarna.

2. Delgivningen av handlingar sker i enlighet med lagstiftning som gäller på den anmodade partens territorium. Delgivningen kan även verkställas i särskild form eller genom särskilt förfarande, som anges i framställningen, om detta inte anses strida mot lagstiftningen som gäller på den anmodade partens territorium.

Framställningarnas form och innehåll

Artikel 21

1. Framställningar enligt denna överenskommelse skall göras skriftligen. De handlingar som behövs för att tillmötesgå framställningarna skall bifogas. Om ärendets brådskande natur så kräver, kan muntliga framställningar godtas, men de skall genast bekräftas skriftligen.

2. Framställningar enligt stycke 1 i denna artikel skall innehålla följande uppgifter:

- a) anmodande tullmyndighet,
- b) åtgärder som begärs,
- c) framställningens syfte och motiv,
- d) stadganden, bestämmer och andra rättsliga synpunkter i anslutning till ärendet,
- e) så noggranna och omfattande uppgifter som möjligt om de fysiska och juridiska personer som är föremål för undersökningen,
- f) ett sammandrag av omständigheterna i ärendet, med undantag av de fall som avses i artikel 20.

3. Framställningarna görs på något av den anmodade partens officiella språk, på engelska eller på något annat språk som den anmodade tullmyndigheten godkänner.

4. Om framställningen inte uppfyller formkraven, kan ändringar och kompletteringar krävas; detta hindrar dock inte att säkerhetsåtgärder vidtas.

Kostnader

Artikel 22

Tullmyndigheterna låter bli att kräva ersättning av varandra för kostnader som föranletts av tillämpningen av denna överenskommelse, med undantag av kostnader som föranleds av vittnen och sakkunniga som avses i artikel 16.

Genomförande

Artikel 23

1. Bistånd enligt denna överenskommelse lämnas direkt mellan tullmyndigheterna. Dessa myndigheter kommer sinsemellan överens om arrangemangen i detalj i detta syfte.

2. Tullmyndigheterna kan ordna direkt kontakt mellan sina centralförvaltningar och kan låta lokala tullmyndigheter stå i kontakt med varandra så som tullmyndigheterna särskilt kommer överens inom ramen för sin behörighet.

Territoriell tillämpning

Artikel 24

1. Denna överenskommelse tillämpas på Republiken Finlands tullområde och på Ryska Federationens tullområde.

Ikraftträdande och uppsägning

Artikel 25

1. Denna överenskommelse träder i kraft

trettio dagar efter den dag då parterna på diplomatisk väg meddelat varandra att de konstitutionella kraven för ikraftträdandet har uppfyllts.

2. När denna överenskommelse träder i kraft upphör avtalet av den 24 april 1975 mellan Republiken Finland och Socialistiska Rådsrepublikernas Förbunds regering om samarbete i tullfrågor att gälla i förbindelserna mellan Republiken Finland och Ryska Federationen.

För Republiken Finlands regering

Jermu Laine

3. Denna överenskommelse gäller tills vidare. Den kan sägas upp genom en skriftlig underrättelse på diplomatisk väg och den upphör att vara i kraft sex månader efter dagen för en sådan underrättelse.

Som skedde i Helsingfors den 11 mars 1994 i två exemplar på finska, ryska och engelska, vilka samtliga texter har samma giltighet. Om olikheter förekommer i tolkningen, skall den engelska texten vara avgörande.

För Ryska Federationens regering

A. S. Kruglov